

TELEGRAFULU ROMANU.

Telegrafulu Romanu ese Duminec'a si Joi'a, la fiecare două săptămâni cu adausulu Foisiorei. — Prenumeratiunea se face în Sibiu la espeditur'a foiei, pre afara la c. r. poste cu bani gata prin scrisori francate, adresate către espeditura. Pretiul prenúmeratiunii pentru Sibiu este pre anu 7 fl. v. a., iar pre o jumetate de anu 3 fl. 50 cr.

Nr. 72.

ANULU XXV.

Sibiu 11|23 Septembre 1877.

Deputati alesi la congresu.

In archidiecesa:

Cerculu III, Dev'a a) parochulu din Dobr'a Romulu de *Crainicu*; cerculu V. Abrudu, protopresb. Nicolau *Miheltianu*; cerculu VI Desiu, protopr. si ases. cons Zacharia *Boiu*; cerc. X Brasovu, protopr. Iosifu *Baracu*.

Resbelulu.

Sibiu, 10/22 Septembra.

Eara a intrat o pauza in actiunile pe câmpulu de resbelu in Bulgaria. Incordarea puterilor la *Plevna* de o parte si la *Sipca* de alta parte a produs o reactiune binevenita ambelor beligeranti. Turci au facut unu asaltu orbu contr'a fortificatiunilor rusesci in trecătorea dela *Sipca* si au perdu preste 20,000 omeni. Rusii s'au folosit de aceeasi manevra la *Plevna* si totu asiā de insemnat a fostu pretiul acestui asaltu neprecunjetatu. Nu ne pote mirā deci, déca telegrafulu dela 16 l. c. incóci n'a mai adusu nici o scire nouă. Privirile tuturor se concentréza acum la armatele intacte ale lui Mehemed Ali si ale marelui principe clironomu. Ele se afla in positiune de batalia, turci pe linia riului Lom, rusii pe linia riului Iantr'a. Despre numerulu combatantilor ne lipsesc date sigure, inse nu gresim, déca tienemu pe Mehemed Ali cu 90,000 mii si pe Marele principe cu vre-o 80,000 de combatanti. De óre-ce sosescu pe fiecare di trupe din gard'a rusescu, care se dirigu parte la *Plevna*, parte la Iantr'a, numerulu combatantilor rusesci cresce. Dilele urmatore ne voru aduce sciri mai lamurite. O invingere a turcilor la Iantr'a si o inapoiare a armatei Marelui principe clironomu aru avea de urmare retragerea generalului Radeczky din trecătorea dela *Sipca* si impreunarea lui Mehemed Ali cu resturile trupelor lui Suleiman-pasi'a. In acestu casu resbelulu aru fi deocamdata decisu si rusii aru fi necesitati a iernā pe campiele Bulgariei.

Despre lupt'a dela *Griviti'a* cettim in „Romanulu” urmatorele prea interesante detailuri comunicate de corespondentulu Lachmann :

Inaintea *Griviti'a* 3/15 Septembre.

Armat'a româna a dovedit, in modulu celu mai stralucitu, la atacul *Griviti'*, ca e demna de a avé unu locu de onore intre armatele tierilor civilisate.

Diu'a de 30 Augustu va remanea in analele istoriei române.

In acea di, pe la órele 5 de diminétia, se adunara colonele de atac din divisiunea III-a si a IV-a pe o negura, cum arareori se pote vedea, cu tóte ca plouā necontentu; spiritul armatei erá escelinte si entusiasmulu domniā in tóte rendurile.

Oar'a ficsata pentru atacu erá 3 dupa amédi.

Artileri'a a intretinutu din tóte bateriele unu focu bine hrantu asupr'a redutei.

Cându momentulu supremu erá aprópe, artileri'a nostra incepù unu focu violinte asupr'a intaririlor inimicului.

Colonelulu A. Anghelescu, in mijloculu unui focu teribil de granate, inspecta odata bravele-i trupe, inainte de pornirea loru in punctulu destinat.

Era óra 3 fără putiene minute, cându

o miscare generala incepù a atrage aten-tiunea mea.

In capulu colonei de atacu se afla unu batalionu de lueratori cu fascine, scâri, gabione si altele, si inainta sub comand'a vi-tézului maioru Candiano, atasiat pe lângă statulu maioru alu divisiunei a IV, dar care s'a oferită că voluntaru pentru a conduce acésta trupa.

Batalionulu alu 2-lea de venatori dispusu in tirialori; 1-iulu batalionu din regimenterale alu 5 lea de linia, alu 14-lea si alu 16-lea de dorobanti dispuse in colone de companie, urmau pe venatori si formau colón'a de atacu comandata de d. colonel Boranescu, comandantele brigadei II-a din divisiunea IV-a, pentru centru.

In flanculu dreptu operá totu o asemenea colón'a compusa din trupele brigadei dlui colonel Ipatescu.

Plóia cadea si mai tare.

La óra 3 si 10 minute, cându colonele române incepuse a se apropiá de positiunile inimicului, fura primite cu unu focu atâtua de teribilu incâtu plóia de plumbu erá mai désa decâtua acea cea de susu.

La 3 si 30 minute sosí unu adjutantu rusescu, care anunçia dlui colonel Anghelescu ca cele 3 batalioane rusesci, care erau destinate a luá parte la operatiune, suntu gata a inainta prin satulu Griviti'a spre reduta. Scopulu meu nu este de locu de a critica; inse acésta intardiere nu se explica: in acelu momentu, trupele in cestiune trebuiau sa fia dejá inaintate cătra inimicu.

La 3 si 45 minute, lupt'a cea mai infocata erá angajata pe tóta linia. Fortiele vrasmisiului erau mari, dovada insemmatului numeru de raniti ce s'a intorsu din prim'a linia.

La 5 sér'a, români erau stapani pe positiuni.

D. colonel Voinescu, siefulu statului maioru, si perduse calulu de sub densulu; inse nebagându in séma proiectilele cari semanu morti in stâng'a si in drépt'a sea, urmase operatiunea pe josu insotit u de bravii oficeri maiorulu Popescu si capit. Groza.

„Inainte” erá devi'sa dilei, si astu-feliu a urmatu tóta trup'a dela comandantulu divisiunei pâna la celu de pe urma soldatu.

Corpulu medicalu cu generalulu Davila in frunte urmá operatiunile chiaru in linia focului celui mai violinte, si bravii brancardierii*) adusera necontentu afara din focu pe victimele dilei de astadi.

La óra 6 sér'a, foculu incetase; inse pentru unu tempu scurtu. Victori'a erá generala; redut'a se afla in mânilo nôstre.

In tempulu noptiei inse, pe la óra 3, turci atacara din nou trupele din intrulu fortului. Lupt'a fu sangerósa, soldatii nostri erau siliti a parasí positiunea, inse intr'o ordine exemplara.

In acelu momentu inse se aruncara asupr'a inimicului 1 jum. batalionu din regimentulu alu 13-lea de dorobanti, parte din alu 14-lea, unu batalionu din alu 5-lea de linia care erá pe locu sub comand'a dluf maioru Iarc'a, si gratie bravurei si bunei conduceri a trupei, furamu in stare de a relua positi'a, alungandu pe vrasmisiu si causandu-i mari perderi.

Cele trei batalioane rusesci n'au luat parte la alu 2-lea atacu, câci ele parasira cîmpulu si se retrasera in satulu Griviti'a.

Unu drapelu turcescu si 4 tunuri au cadiutu in mânilo armatei române.

Capitanulu Pruncu din alu 5-lea de

*) Brancardierii suntu purtatorii de paturi pentru radicarea ranitilor.

linia a infiuptu drapelulu românu pe para-petulu darimatu de brav'a artileria.

Drapelulu turcescu a fostu luatu de venatori, sergentele Stanu George si caporalulu Nica Vasile cu inca 2 soldati din batalionulu alu 2-lea de venatori.

Câmpulu de lupta este inca plinu de morti, cari nu se potu inmormantá din causa ca turcii tragu asupra infirmierilor. Nu numai atâtua: ei s'a aruncata deasupr'a ranitilor, mutilându-i in modulu celu mai barbaru.

Perderile suntu in adeveru mari; inse, gracie bunelor dispositiuni luate de d. capitanu Groz'a care conducea colón'a de atacu că oficeriu de statu-majoru, ele suntu mici in raportu cu foculu violinte deschis u asupr'a trupei. Déca trupele n'aru fi fostu conduse cum au fostu, batalioanele aru fi ajunsu la positiunile inimicului cu rendurile decimate, fără a mai fi in stare sa sustiena lupt'a.

Prestigiulu armatei române e déjà in-temeiatu: ea a reportat o victoria din cele mai stralucite, si care e cu atâtua mai insemmata cu cátu e castigata de o armata tenera.

D. colonelu Angelescu este de felicitatul pentrua comanda nisice trupe, cari sciu sa-si faca datori'a, intr'unu modu atâtua de eroicu.

D. colonelu Herth din artilleria a urmatu operatiunile in bateriele sele cu totu sângelul rece ce distinge pe unu bravu oficeriu.

Nu suntu in relatiuni directe cu d-sea; mi permitu dar a-i tramite pe acésta cale felicitările mele.

A-si fi fericit u déca a-ti binevoi a dă locu renduriloru de fatia in colonele diuariului d-vostra.

Despre inceputulu luptei dela *Plevna* comunicâmu dupa „Presse” urmatorele interesante impartasiri:

Alalta-ieri au inceputu luptele la *Plevna*. Prologulu s'a inceputu printro viua canonada, la care turci n'au respunsu decâtua fôrte slabu. Eri a inceputu dejá foculu de infanteria că prefatia. Principele Carolu, de care amu fostu primitu ieri de diminétia, 'mi dise ca elu nu va incepe ataculu decâtua numai dupa pregatirile cele mai minutiósce. Elu are conscientia atâtua de gravitatea misiunei cátu si de marea respundere ce căde asupr'a-i că comandantu alu armatei de vestu. Nu mai putien grea considera elu missiunea sea in privint'a armatei române, pe care o conduce pentru prim'a óra in focu.

Dupa ce amu asistat alalta ieri la lupt'a din arip'a stânga apoi me dusieu ieri a arip'a drépta, care se compunea din armata româna. Ordinea cea exemplara din lagaru care domnesce aci, este in ori ce casu unu bunu semnu, si viu'a atentiu cu care soldatii urmarescu lupt'a, 'mi probéza ca suntu animati de unu bunu spiritu. Vediui mai tardiu pe soldatii români chiaru in lupta si trebuiu sa ve marturisescu ca ei inaintara ne-speriati, curiosi, ba inca indrasneti preste mesura, ca stateau neclintiti su plóia de glontie si ca atâtua in atacu cátu si la retragere se mentineau cu o aceiasi resolutiune. Ei au avutu unu succesu care nu este tocmai putien importantu. Tiarnlu veni ierâsi cu tóta suit'a sea prin Sgalince pe câmpulu de resbelu si nu se multiamu numai cu observarea operatiunilor, ci inainta chiaru si pâna la cea mai inaintata baterie. Principele Carolu conducea elu insusi operatiunile, alergându dela o positiune la ceealalta, obser-vandu atâtua resultatulu canonadei cátu si dându ordine. Bombele cadeau in giurulu seu, dar' elu mergea cu celu mai mare sângere prin focu. In prim'a linie de observa-

Pentru celealte părți ale Transilvaniei si pentru provinciile din Monârcia pre unu anu 8 fl., iéra pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru strainetate pre anu 12 fl., pre o jumetate de anu 6 fl. v. a.

Inseratele se platescu pentru antâia óra cu 7 cr. sirul, pentru a dou'a óra cu 5 1/2 cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

tiune se aflau si oficerii nostri, locotenentul-colonel Löhneysen si capitanulu Kolomanu Boll'a de Csafoi si Iohbag'a. Amendoi si-au trasu, prin atitudinea loru cea brava pe timpulu luptelor din strîmtorea Sipca si prin camarederia loru austriaca, nu numai celu mai mare respectu dar' inca si cea mai mare simpatie a oficerilor strelini. Observandu si studiindu, ei suntu totu-déun'a acolo unde este o actiune mare si, fără a se gândi la vre-unu pericolu, ei cu-teză totul. Atâtua baronulu de Löhneysen cátu si capitanulu Boll'a, au fostu decorati cu ordinulu Vladimiru cu cordonu.

Cursulu luptei a fostu ieri celu urmatoriu: Dupa ce cu ajutoriulu noptiei si alu unei canonade continue a rusilor si a românilor construise fia-care o baterie si o inarmase, apoi fociurile de tunuri luara pe la 6 óre dimineti'a o mai mare vioiciune.

Bombele erau indreptate contra redu-tei mai susu de Griviti'a, contra sianturiilor si lagarulu dela Bucov'a. Sub foculu celu mai infricositoru turci reparara intaririle stricate si ei respunse astadi fociurile cu optu baterii cu granate. Ei trageau cu o mare linisce, tienteau bine si nimereau adeseori bateriile inamicilor loru cari, protegiali de norocu, nu avura decâtua putieni morti. In padurea, care acoperea colin'a movilei, si pe a cărei inaltimie este construitu fortulu Griviti'a, turci impinsesera unu de-tasiamentu si asiediasera unu tunu, apoi construisera o mica fortificatiune si operara de aci contra a două tunuri române care erau asiedate spre drépt'a de satulu Griviti'a.

Contra acestei positiuni se intreprinse la 1 óra dupa amédia unu atacu si primira ordinulu de a inainta alu 5-lea regimentu de infanteria si alu 13 regimentu de dorobanti. La inceputu trupelor erau in positiuni acoperite si infanteria turcă nu le putu face nisi unu reu; dar' in curendu ele trebuie sa parasescu tufisulu in care se aflau. D'abia sosira in câmpulu deschis u dorobantii se repedira asupr'a padurei, sarira preste gropile din fat'a retransimentelor turcesci si atacara pe inamicu cu baionet'a. Capitanulu Iremia se repedi cu compania sea asupr'a tunului si 'lu luă. Turci fugira in padure si incepura sa se retraga protegiali fiindu de intunecul noptiei. Era siepte óre.

Pre cându acestea se intemplau in centrul, se efectua in acela'si tempu si unu atacu alu celui de alu 9-lea corpu rusescu despre Pelisiatu. Me aslamu prea departe de acésta localitate, spre a putea dă o re-latie esacta despre luptele de acolo.

Comandantulu dela arrip'a drépta a românilor, generalulu Cernatu, care s'a aflatu necontentu in mijloculu luptei, se re-intorce dupa terminarea atacului la loculu de observatiune alu tiarului. Imperatulu laudă atitudinea românilor si se exprimă in nisice termeni fôrte magulitori asupr'a purtârei loru. Sér'a, generalulu se reintorse in lagerulu dela Vrbiza, primi raporturile si comunică in data ordinele pentru acea nótpe si pentru a dou'a di dimineti'a. Se construì o nouă baterie si se schimbă positiunea trupelor. Atasiatulu prusianu maiorulu Lignitz s'a ali-pitut de generalulu Cernatu.

Canonad'a a durat tóta nótpea. Pe la mijloculu noptiei a inceputu unu focu neasteptat de pusci; turci incercara unu atacu asupr'a flancului dreptu românu, unde se construia tocmai o nouă baterie. Regimentul alu diecelea de dorobanti primi ataculu cavaleriei turcesci neregulata si o re-spinse. In lageru domniā o mare miscare cându se dede semnalulu de alarmă.

Budapest'a, 19 Sept.

Suntu in entusiasmulu celu mai netiermuritu, intielegu pe compatriotii nostri magiari si magiaroni. Au serbatu si ambiguele victorii ale turcilor cu iluminatiuni, cu processiuni politice pe dinaintea consulatului turcescu. Flamur'a ungrésca s'a inclinatu de trei ori potestatiei turcesci. Tóte aceste s'au facutu cá Ungari'a sa dovedésca cătu iubescu magiarii pe turci, pe representantii *humanismului* (?).

Pâna acum luámu lucrurile mai multu de gluma si compatimeam pe magiari pentru nematuritatea loru politica. Acum insa a cam trecutu de gluma. Magiarii nostri se cuprindu totu mai tare de „furor politicu“ turcescu, incâtu devinu periculosi, celu putienu pentru pacea, liniscea si securanti'a personala a celor ce nu potu consinti cu densii. Judecându dupa purtarea loru de eri, aici in locu si in alte părți, prin carea arata o totala ignorare a altor omeni din patria, aru fi vai de nemagiarii din Ungari'a, vai de Europ'a din impregiurulu loru, cându aru succede armelor turcesci a alungá pe rusi din Bulgaria, si cându n'aru fi puterea in mâinile altor'a de prin pregiuru, cari nu suntu nici turci, nici magiari. Cătu va mai suferí imperati'a nebuni'a acésta turcesca-ungrésca, la tóta intemplarea antipatriotica, nu scimu; insa suntu omeni, cari clatina din capu si deplângu entusiasmulu connatiunilor loru.

Consululu generalu rusescu a parasit capital'a nostra. Ce va raportá elu regimului seu va scí elu insusi; la tóta intemplarea raportulu seu nu pote fi magulitoriu pentru Ungari'a, nu pote si déca primulu primariu Thaisz a facutu ce a pututu cá sa mulcomésca demonstratiunile din capitala. Elu, primariulu, se vede, la indigetările date de ministrulu de interne, a induplcatu pe consululu turcescu a nu fi acasa cându a trecutu conductulu de facile. Consululu turcescu inca a fostu asiá de cu tactu de nu s'a aretat u locu demonstrantiloru si asiá a remas multe vorbiri in pepturile oratoriloru.

Andrássy, idolulu magiiloru de alta data, astadi nu se bucura de increderea generala a magiiloru. Astadi este *Kossuth*, a căru cultu cresce din minutu in minutu. Ddieu sa protégăti'r'a de tóte consequentiele unui povernisui cum este celu nenaturalu si nepatrioticu turcofilu.

Diet'a croáta este in ajunu de a primi unu respunsu la cuventulu de tronu. Proiectulu dep. *Miscatovics* are unu pasagiu gadilicosu, despre Dalmati'a si Fiume. Croatii, este cunoscutu, traiescu in sperant'a de a reuní Dalmati'a si Fiume cu regatulu loru. Votá-voru croatii acestu proiectu? Aici nu crede nimenea ca croatii voru avé atât'a „cutezantia.“ In tempulu de fatia croatiloru li se disputa chiaru si incorporarea fostului confiniu militariu.

Din contra „resbelulu este divinu, dice de Maistre. Elu este legea universului. Omulu cuprinsu de o furia *divina* lipsita de ori ce ura si mania se arunca in mijlocul glontielor fără a scí ce voiesce său ce face. Elu se insufletiesce la unu lucru oribilu... Resbelulu e divinu in gloria sea misteriosa carea lui incongiura si in atragerea i-neesplacabila ce ne rapesc. Resbelulu va fi eternu!...“ Durere, bubuitul tunuriloru de cari se cutremura adi orientulu suntu totu atât'a argumente cuntrieratorie pentru principiele din urma. E in adeveru o lege a naturei că celu mai slabu sa fia sfasiat de cătra celu mai tare — efusul neincetatei lupte pentru esistint'a ce se petrece in tóte unghiuile miscatore ale universului. Admitiendu esistint'a acestei legi imiplacabile, siliti a recunoscere ca resbelulu este o necesitate naturala, nu ne remâne decât a-i pune pre cătu se pote stavila furiei, a-i imblândi ferociitatea, si a micsiora numerulu victimelor sele.

Pentru a implini acésta sublima chiamare simtiulu de umanitate, inbirea de apropelui a datu nascere acleii institutiuni nobile si vaste, ce pórta pe drapelul seu simbolulu: „Crucea rosia.“ Cu *crucea rosia* a intrat o noua era in vieti'a statelor beligerante. Inainte de a fi esistatua ea trebuinile resbelului le cuprinsese Napoleonu celu mare in asiom'a „bani, bani si iéra bani!“ Cu bani apoi se procurau bratii sanatose si munitiune, glontiu, arme si pravu de pusca. Soldatulu numai pâna atunci avea valórea unui individu pre cătu timpu puté purtă arm'a, iér, cându ranele lui coplesiau său vre-o bôla naturala lui legá de patu — elu devení materialu netrebuinciosu, de carele putienu se occupa comandantele.

Adi lucrulu sta altcum. Statul voindu a purtă unu resbelu trebuie sa se ingrijesca de o asistintia medicala si de unu personalu indestulitoru pentru vindecarea celor raniti intocmai precum are sa adune tunuri si sa-si intarésca fortaretiele. Statele numai cu pretiulu mai multoru mii de vietii au devenit la cunoscintia acestui adeveru.

In batai'a dela Crime'a, Anglia avu perderi colosale din lips'a grizei morbosiloru. Din 100 soldati 60 murisera fără a fi intrat in lupta.*). Dintre 100 soldati cari zaceau in spitale numai 11 erau raniti si totusi mortalitatea era 46 la sută. Dintre 83,000 feclor, cari in decursu de 2 ani fura successe inaintati pe câmpulu luptei la Crime'a, murisera 16,000, va se dica totu alu 5-lea soldatu devení victima parte sdrobitu de glontiu parte nimiricu de desastrelu marsiului si a miseriei, cu cari e impreunatu fia-care resbelu. Nu era resbelu fără epidemii infrosciose. Ceea ce lasá ferulu si glontiulu neatinsu secerau diferitele morbusi ce isbucniasi cu o furia ingrozitoare, si asistintia grijitorie nu era in mesura de ajunsu spre a-i combate puterea destructiva. La Crime'a insa se deschisera ochii mandatarilor lui Marte. Generalii fura nevoiti a-si intorice atentiuile dela scen'a luptei spre spitalele indesuite de feclori sdrazeni de complexu dar' neputinciosi spre lupta. Cu sutele se aduceau ranitii dela locul luptei in spitalu si cu miile inaintau de acolo din patria deadreptulu in spitalulu de resbelu. Generalii nu avé bratii sanatose, căror'a se comandeze alarmulu de atacu. Atunci ministrulu de resbelu Lord Sidney Herbert cu intelepciunea practica a englesului cuprindiendu anexitatea situatiunei face ce n'a mai facutu nime inaintea lui — organizá o caravana de 40 femei devote ideei, si instruite cu cunoscintiele recerute spre ingrijirea bolnaviloru provediute cu uneltele

*) Datele atât'u numerice cătu si cele ce privesc originea „Crucei rosie“ suntu scosé din brosuri'a „Das rothe Kreuz im weissen Felde“ de F. Volz. Sammlung wissenschaftl. Vorträge“ Ser. II 86.

recerute le spedéza in frunte cu celebr'a dama Miss Nightingale spre câmpulu de resbelu. Ide'a pusa in lucrare produse minuni! Mortalitatea in urm'a grizei fragedelor femei implinita cu destoinicia si devotamentu se coborí dela 60—la 2—3 la sută! Acestu resultatu admirabilu nu putu remâne fără efectu. Esemplulu fu imitatu numai decâtua de cătra Russi'a partea adversaria.

Archiduces'a rusa Helen'a Paulovna porní si ea cu trei sute de consoarte intru ajutoriulu filoru patriei sele cari reclamau cu sete alinarea durerilor. Atunci prim'a-data fu iertatu amesteculu civililor in afaceri militare. Pâna ací mamei nu-i era permis sa ingrijesca ranele fiului cadiutu in lupta. Succesulu fu si in partea rusilor brillant. Esemplulu incuragiá totu mai multu, adeptii se inmultiau din ce in ce.

Drumulu odata strabatutu, caus'a inainta in proportiunea dictata de vocea timpului. Simtiulu desceptatu alu filantropiei pretindea imperiosu estinderea activitatatiei carea s'a dovedit atât'u de eficace. In carteau sortie a fostu insa scrisu ca pâna a ajunge ide'a filantropiei resbelului la stadiulu de astazi sa se stânga inca multe vieri, sa se verse multu sânge — chiaru românescu!

In anulu 1859 isbucnui resbelulu intra Austri'a si aliatele Itali'a si Francia. Unu resbelu cruntu si inversiunat, in care avu parte glorioasa si soldatulu român, caci unde luptau bratii române, fire-aru si fostu ori care resultatulu dilei, onórea Austriei era salvata.

Solferino e nume de gloria, durere inse ca totu-odata si de jale pentru poporulu român! Diu'a luptei celei mai crancene dela Solferino s'a finit u cu caderea a 30,000 de feclor. Căti bravi români au fostu intr'acestia o sciu si o simtu nime mai multu de cătu mamele surorile si consângenii caror'a atât'a lacrimi li-a costatui Solferino.

Austri'a carea n'a sciutu se profite de invetiatur'a, ce cascigara atât'u de scumpu la Crimea englesii, pe lângă perderea luptei avu se sufere, aceleasi desastre mortale ce au bantuitu armata englesa nainte de sosirea celor 40 de angeli. Diferint'a era numai aceea ca precându la Crimea partea precumpanitoria a morbosiloru suferea de morbusi naturale, epidemii de friguri tifoide, disenteria, cholera etc. la Solferino nu aflai destule incaperi si acopereminte unde sa-ti asiedi vulnerati cari săngerau din canalele scobite de plumbu si de ascutitulu bajonetelor.

Dar' despre acei nefericiti cari aru putea săma cari spirara pe câmpulu de lupta numai pentru ca nu s'a aflat omu care se apese cu degetulu arterii sangeranda său sa-i retineva vieti'a in corpul cu o inghititura de vinu! Espusi arsitiei sôrelui in nori de fum si pulbere căti raniti au morit de sete din lips'a unoru picaturi recoritorie! *Henri Dunant* unu cetañiu din Geneva, omu cu sufletu nobilu, carele impinsu de boldulu simtiu, lui filantropicu a mersu anume la Solferino pentru a fi martore miseriei ce domnesce pe câmpulu de resbelu, a vediu cu ochii scenele cele mai oribile si sfasietorie de inima.

In o brosura in carea Dunant descrie impresiunile simtite eschiamă astfelui: „Déca erau societati filantropice internationale, déca aveamu grijitori voluntari ce servitie nepretiuite puteamu aduce omenimei; căte vietii amu fi potutu salvá déca aveamu omeni destui cari in graba aru fi aflatu si transportatu vulnerati pentru a-i operá si a-li stemperá setea si dorerea! Ceea ce pote salvá ranitulu adi, mane nu-lu mai salvédia. La acésta se receru persone active instruite, devote chemare. Personalu militarul nu ajunge si nici nu va ajunge macaru in-

doitu său intreiu la numeru sa conlucrare.

Este neincunguratu de lipsa a apelá la populatiune, caci numai cu energic'a conlucrare a populatiunei civile potemu sperá ajungerea scopului salutarui. E de lipsa deci a adresá unu apelu, o rugare catra intrég'a populatiue către individii de tóte rangurile. Barbatii si femei, princesa si vedova seraca toti sa fia provocati cari au simtiu de compatimire pentru de aprópele a intinde ajutoriu grabnicu celoru ce lu reclama din gur'a mortii! Apoi sa se asocietie persoane de positiu inalte, sa proclame unu principiu internationalu umanisticu sa-lu confirme prin o lege de dreptu internationalu si apoi pentru executarea lui sa se inainteze reunioni in tóta Europa — totu pentru sucurgerea ranitiloru. Umanitatea, moral'a*) pretinde imperiosu o astfelui de opera.

Eata acestea suntu e usulu impreuniloru dela Solferino. Solferino! Români, insemnati-va bine acestu nume

Multa sânge român s'a varsatu acolo. *Din sânge rosie, ferbinte românescu s'a nascutu „Crucea rosie!“*

Cuvintele lui Dunant au strabatutu Europa, au aflatu resunetu in tóte inimile bune si au avutu de rezultatu „Crucea rosie“, acelu simbolu divinu carele in scurtulu restimpu a esistintie sele a facutu cuceriri atât'u de estinse in cătu cutediu a spune ca idea cu asemenea repediune nu a strabatutu lumea decâtua numai mun'a ei divina, *crucea sănta a creștinatului*.

Crucea rosie este standardulu sub care lupta armat'a blândetiei contr'a ferului ucidiatoriu. Mâni fragede punu legaturile vindecatorie pe ranele infipte de ascutitulu sabiei si a iataganului, suflete nobile tórnă balsamulu de mânăiere in peptulu celui desprăratu, voci sonore de gingasie femei alina gemetele de suferintie ale acelor'a ce zacu in agonia.

Rolulu ei este cu atât'u mai puternicu caci in vastulu ei cadru tóta fiint'a omenescă si pote aflá sfer'a sea de activitate. Dela baiatulu, carele abea parasiindu lăganulu smulge la scame din peteculu mititelu — pâna la banchierulu carele véră miile sale in visulor'i a cerésca a crucii rosie, — toti conlucra pentru acelasi scopu sublimu. —

Daru se vedem cum a ajunsu institutiunea crucii rosie la stadiulu organismului ei de astazi.

Dunant nu s'a multiemtu cu raspandirea brosiurei sale in tóta Europa.

Elu avendu o stare favorabila si a propus a conlucră cu abnegatiune si mari sacrificie materiale pentru realizarea idei. A calatorit tóta Europa, a batutu la usiele guvernelor, s'a rogatu, a indemnatu, cu vorb'a, pén'a cu bani si in fine a isbutit u a esoperá o adunare internationala la carea participara delegatii mai multoru guverne, societati si privati devotat causei. Acésta adunare s'a tienutu in 1 Sept. 1863 in Geneva. Conclusele acestei adunari remarcabile culminéa in urmatòrie trei puncte cardinale: inaintarea societatilor in tóte terile pentru ajutorarea in tóte modurile a ranitiloru in resbelu, neutralitatea ranitiloru si a serviciului sanitariu, *crucea rosie* insignu comunu.

Acésta adunare facu projectulu, pre carele o alta adunare oficioasa a statelor tienuta in 1864 8 Augustu 'lu adoptà proclamându in modu serbatorescu principiul celu mai umanisticu, pre carele mai tardiu lu prima tóta guvernele statelor organize.

Că ori ce idea de progresu asiá si ast'a fu de cătra națiunea română curendu imbratiosiata, si inca nainte de a fi lipsa de dens'a in sinulu armatei române.

*) „Un Souvenir de Solferino par. H. Dunant 1862 Genève et Paris.“

Istoricul resbelului în Turcia a săi Serbia România a grabit numai decâtun organizare ambulantă medicală care a spredat sub egida inviolabilă a Crucei Roșii în Serbia lucrau cu succesul celu mai imbecilatoriu. Căti soldați raniti ai vecinilor noștri a se să multamășca viața și sănătatea activității ei binecuvintată! — Sărtea voia că în scurt timp să fie nevoita însăși națiunea noastră a invocă celu mai intensiv ajutorul dela același instituție.

România fu necesitata să intră în resbelu și eata ca deodată începe să se preocupă întregului popor românesc de sărtea ranitorilor ce au săcada în luptă. Cu asiduitate febrilă se nesuiesc populațiile române de prin tot litoralul a adună oferte și a prepară materialul necesar pentru confratii luptători. O ideea, o dorință petrunde totu suflul român și paru că aru fi admonitionarea lui Dideu că cei sfasiati în partide degenerate, portni pe calea molitoriei să-si întoarcă ochii spre o tinentă comună, să se îmbarcateze umerul la umerul pentru o cauza și în o direcție comună. Carpatii parca erau prea înalti pentru români cari locuiesc dincolo și dincă de ei. Putere mare era de lipsă că sa trăea liberu preste pîsurile loru dela frati la frati.

Dar a eruptu resbelul, principala Ghică a luat „Crucea Roșie“ în mâna și toti români mergu după densulu! Dumnedieci scie care va fi rezultatul acestui nefastu resbelu — este securu însă că după tienută de pâna acum a românilor nu va lipsi căscigulu moralu în afara ce și mai multu unu rezultat moralu-socialu în sinulu națiunei. Purtarea barbatășa a românilor dejă este recunoscută și apreciată de către toti omenei nepreocupati. Simtul de condolintă, dărnică și sacrificiul poporului român laudat din totă parte. Sa fîmu numai perseveranti în aceste frumosu insuiri. Lipsa de ajutorul pentru soldații noștri totu cresce. Focul de paie acum aru fi o crima către națiune si umanitate.

„Cale buna săntă cruce!
Tu credintă o sustii,
Tu esti stăuă care aduce
Pre cei morți între cei vii.
Tu duci balsam de viață.
Tu împrumuti gloriei doru,
Tu porti scrisu pe a tă fată
„Mângaiere, ajutoru!“
(Sionu, „Crucea Roșie“).

Budapestă
Dr. G. Vui'a,
c. r. medicu-locoteninte sup. in reservă.

Corespondinție.

De lângă Sibiu în Septembrie 1877.

In „Telegraful Român“ nr. 65 apară o corespondință datată — Covăa 12/24 August 1877. Subscrise: „Unu omu dela tiéra“.

Omulu dela tiéra în acea corespondință se vaiera de multe lipse și neajunsuri, de cari afirma, că aru suferi și patimii comunele din pregiură, și într-un modu injustu și nabasatu invinuesce și condamna — nepasarea administrativă de astăzi, că și cându totă defectele și neajunsurile, de cari patimescu unele comune, aru deveni numai din nepasarea conducerilor preurei prezente din cercul Resinari-Saliste. Se insiela fără tare omulu dela tiéra.

Nimică pe lume nu este mai ușor — că a critică, a invinu și a condamna — însă ierăsă nimică pe lume nu este mai greu, că a aretă cineva calea și mijloacele corespondențe, pentru a se putea imbunătăți sărtea și starea unei comune, a unui cercu, a unui comitat.

Cunoștemu și noi chiar din experienta propria — atât pre barbatii cari au statu în trecutu în fruntea

preurei — cum si pre cei presenti — și comparându trecutul cu prezentul — afirmău sinceru, că nu putemu consimti cu invinuirile ce se facu fără nici o basă administrativă de astăzi; — dar' nici cu fanfaradele și laudele esagerate ce se facu fostu lui inspectoru sasu Martinu Fleischer.

Aru trebuu să fîmu drepti cându esimu cu ce-va în publicitate — și sa crutiăm pre barbatii cei onesti, să nu-i vatamănu, să sa nu aruncăm cu noroiu în ei numai eata asiă din capriu.

Aru trebuu fratilor, că chiar primariele și membrii corpului reprezentativ mai priceputi, să iă initiativă în comunele loru, pentru construirea și repararea drumurilor, a podurilor și regularea strădelor etc. — căci același o cere binele comunității interesulu loru propriu; — er' să nu asteptăm că sa ne vina la totă porunci (ordine) dela preura pâna să ne apucămu de ce-va, și sa ne conservăm ce avem etc. Sa ne îngrijim noi fratilor în primă linie, că sa ne potemu îndrepta și sa ne îmbunătățim și ameliorăm lipsele și scaderile de care patimim.

Sa ne apucămu de lucru, că sa ne formăm fonduri, din cari sa ne putemu ajutoră, — sa ne luminăm tenerimea cu învietiatură cărtie — sa ne dăm copiii nostri la comerț și meserii, cu unu cuventu sa ne ajutăm noi pre noi, și atunci ne va ajută și Dumnedie. Sa luăm noi de noi initiativă la ori-ce intreprindere folositore căci numai asiă potu prosperă și înaintă comunele noastre. Sa nu ne totu plângem si tângim, ca suferu comunele din cauza cutârui si cutârui inspectoru ori pretore, căci nu e dreptu nici convenabilu. Causă suntemu noi insine. Sa nu asteptăm că sa ne imboldescă preura și sa ne dea porunci aspre pâna să ne apucămu de ce-va.

Îngrijescă omulu dela tiéra, și în genere toti locuitorii comunei dimprejură, că sa pună în fruntea primariei loru, omeni priceputi, cu scientie nobile pentru binele comunității.

În preluu ce nu invinuesce omulu dela tiéra pre primarii și dregatorii cari nu punu în lucrare ordinele preurei? ci se apuca sa invinuă persoane oneste?!

Nu pote pretinde nimenea, și nici omulu dela tiéra sa nu poftescă, că dlu pretore sa se facă dorobantii și sa stea cu cunța (carbaciul) în mâna în fia-care comună, pâna ce-si voru repară drumurile și regulă strădele etc.

Dlu pretore are destulu de lucru în cele optu predice comune ce administrează, și-i cunoștemu activitatea și energiă — și pentru neglijență unor primari comunalni ignoranti, n'au meritatu a se invinu în publicitate; — căci în totă privință declarăm că este omu onestu — respectă și aplică mai cu exactitate legile și este mai de preferat si mai demn de lauda că fostu inspectoru sasu Martinu Fleischer, pre care cu atâtă predilecție lu înaltia omulu dela tiéra.

In fine sa scie bine omulu dela tiéra, ca cere bună cuviintă, că prefratii nostri români sa-i imbratisiemu și sa ne bucurăm cându-i vedem cu suntu aplicati si ocupă oficii publice, și aru trebuu sa-i respectăm că atari, intocmai că si pre amplioatii straini, er' să nu ne apucămu sa-i calumnăm în publicitate și sa încarcămu cu laude nemeritate pre omenei straini de națiunea noastră.

Mai multi dela tiéra.

Telegrama.

Oradea-mare 21 Septembrie. Eri să demonstrațiunea turco-fila oradana

*) De buna séma, pentru ca densulu va cugetă ca are cine sa pôrte grigia de ei și inca ex offo.

fu ilustrata cu spargerea ferestelor ne- iluminate a episcopului Olteanu, archimandritului Papp, advocatilor Borbola, Zige. Dauna imensa; scandalu completu; romanimea insultata!

Varietăți.

**) Renunciându d-lu Dr. Lazaru Petco advocat în Devă, la misiunea de comisarii consistoriali pentru scrutinul alegării de deputați congresualu în cercul alu VIII. în Hondolu. — în locul densulu s'a denumit d-lu advocat totu în Devă Alecsiu Olariu.

**) Apelu, Câtra toti prea stimatii domni conaționali și autori de cărti, precum și cătra alti onoratori și posessori de cărti folositorie.

Subscrissii, că plenipotentiati din partea investitorilor din cercul nostru conferential alu comunei Priesmeriu, Hermanu, Bodu și Sânpetru, în intielesulu statutelor Nr. V, spre promovarea investițialui, apelă prin același simbolul nobilu alu p. t. domni spre a ne ajută bibliotecă infinitată de acestu cercu conferential în Hermanu cu căte vre-un exemplari din cărțile corespondențorile trebuintelor investitorilor. Credința tare ca acestu apel nu va remâne că glasulu celui ce striga în pustia, ci și-află echoului dorit, ne vomu tienă de cea mai sănătă datorintă pe calea jurnalistică a venindu cea mai cordială multiemita.

Hermanu, în 28 August 1877.

Georgiu Dogariu,
parochu în Hermanu și bibliotecăriu alu tract. conferent.

Ghidu,
cond. conf.

**) Cum a luat unu venatoriu român unu stegu turcescu, ne spune elu insuși:

„Noi ne aflăm în cele dintâi renduri, de parte de turci, cari începuse a re retrage numai de 300 pasi; glonțele cadă că plăoia în mijlocul nostru. Eu putințu mai înaintea celor lăiali și voiamu sa ucidu unu turcu cu baioneta. Totu-deodată diarescu unu turcu corporulent la 100 metri de parte de mine fugindu cu unu stegu. Lu ochiesc bine și-l veduu cadiendu. Me repedi după densulu și-l ajungu cându-se silea sa iă revorverulu. Îi înfigu baioneta în mijlocul pieptului și iau drapelul, pe care turculu inca lău tienă de si mortu. În același timp, diarescu doi turci venindu în contră mea. Me puiu în aperare în data de si situatiunea era fără gravă. Din fericire, sergentul meu (Stanu George) și caporalul (Nică Vasile), vedindu pericolul la care erau espusi, saru în ajutoriul meu; eu omoru unu turcu, ei ucidu pre calealău si eu amu remasă cu stegul!“

**) Testamentul lui Thiers. — „L'Asemblee nationale“ ne spune, că dilele trecute d-năi Thiers a aratat testamentul sotului ei d-lorii Bartélémy Saint-Hilaire, Calmon, Mignet și Jules Simon.

Thiers declară în testamentu că, nascutu catolicu, catolicu vrea să moară.

Multimesc d-nei Thiers și d-rei Dosne de afectă și devotamentul, cu care ne incetă lău-ai ingrijitu în viață.

Că o probă de afectie, face pe d-năi Thiers legatara universală a avea și măscătoare și nemăscătoare.

Daruescă insă statului bibliotecăriu și totă obiectele de artă.

Numesc pe credinciosii sei amici, d-nii Mignet și Barthélémy Saint-Hilaire, execuitori testamentari, întrucet ceea ce privesc manuscrisele sale, declarându că ei singuri voru fi stăpâni a dispune de densele pentru compilarea și publicarea loru în întregu.

Lasa 2400 franci renta anuala servitorului seu Ludovic, că respălată pentru credintă și afectă lui.

Mai lasa 10,000 fr. renta anuala că sa se imparte între secretarii sei și cele-lalte persoane din serviciul său.

**) Patriotismul unui rege orbu. În lumea diplomatică se vorbesc multe despre o casatorie proiectată între prințesa Thyră a Danimarcă și prințul Ernest August de Honovra.

Prințesa este alătura cincilea din 6 copii născuti din casatorie a lui Carolu IX, regele Danimarcă. Fratele său mai mare a luat în casatorie pe fată regelui Suediei Carolu XV. Ea este apoi soția prințesei de Gales, a regelui Greciei, a cesarinei și a prințului Waldeimar. Ea s-a născută la 23 Septembrie 1853, și grăbie, carmenul, manierile săle au produs o profundă sensație la Londra.

Prințul Ernest August de Hanovra este fiul regelui George V care și-a pierdut statele la finele resbelului din 1866.

Eata ce dice unu cronicar asupra purtări admirabile a regelui George cu ocazia invaziunii prusiene.

Cu totă inferioritatea numerică a armatei săle, elu nu hesită să bată. În totu timpul luptei, elu stăte pe o mica înalțime, având la dreptă lui pe principale Ernest August, de care e vorba de casatorie, și la stângă lui pe comitele Wedel. Regele orbu incurajă trupele săle cu vocea și cu gestul; cându strigatele de victorie resună la urechile lui, doare lacrime curză în lungul obrajilor și strigă cu o emoție profundă:

— O Dumnezeule, da-mi vedere numai o secundă și ia-mi apoi viață.

Déca elu aru fi potutu deschide pleopele, aru fi vidiutu pe prusieni invinsi, fugindu în desordine pe câmpii. Din nefericire, același victoria dela Lanjensalza nu slujează nimicu, și du-pă căte-va dile, nenorocitul suveran trebui să capituile die.

Continuarea contribuților de bani

pentru ostasii români răniți din România.

(Colecta XVI.)

1. Dlu Dr. Aureliu Brote din Sibiu 100 lei; dlu Petru Bradu, din Orlat 1 fl.; Dimitriu Cătălinu, din Sacadate 1 fl.; Ioanu Popu, din Ocna Sibiului 1 fl.; Teodoru Comanu, din Vestem 1 fl.; N. N. 5 fl.

de totu: 9 fl. și 100 lei.

2. Prin dlu Ioanu Popu și Constantin Popoviciu din Boța lângă Sibiu.

Stoiă Bobesiu 5 fl. Marcu Constantinescu 5 fl. Ioanu Istratie 5 fl. Stanciu Cocă 2 fl. Tomă Costea sen. 2 fl. Ioanu Soldea sen. 3 franci. Ioanu Bobesiu, parochu 5 fl. Constantin Popoviciu, 3 fl. Mihaiu Vasaiu, 2 fl. Nicolau Todosanu 1 fl. Ioanu Boidocanu sen. 2 fl. Ioanu Brețilescu, jun. 6 fl. Ioanu Iordanu Clăje, 5 fl. Marcu Popoviciu, parochu 2 fl. Ioanu Brețilescu sen., 5 fl. Vasiliu Clăje, 2 fl. Tomă Costea jun., 2 fl. Nicolau Sierbanu Halmagiu, 3 fl. Ioanu Brănea, 10 franci. Ioanu Stefanu Cocă 1 fl. Ioanu Popoviciu 1 fl. Stefanu Badila, 1 fl. Nicolau Daniilu Bobesiu, 2 fl. Stanu Badila, 5 franci. Dimitriu Janță, 2 fl. Nicolau Brețilescu jun., 2 fl. Nicolau Bobesiu, investitoru 2 franci. Ioanu Constantinescu, 2 fl. Oprea Halmagiu, 5 fl. Ioanu Radu Istrate, 5 fr. Tomă Bucătă, 1 fl. Ioanu Todosanu, 5 fl. Ioanu Sierbanu Halmagiu, 3 fl. Ioanu Jantea sen., 4 franci. Constantin Todosanu, 1 fl. Nicolau Oncă, 1 fl. Ioanu Stoia Bobesiu, 3 fl. Nicolau Brețilescu sen., 5 fl. Ioanu Clăje jun., 5 fl. Nicolau Clăje sen., 5 fl. Ioanu Oprea Halmagiu 3 fl. Nicolau Mihaiu Vasaiu, 2 fl. Constantin Patraru, 1 fl. Ioanu Clăje sen., 5 fl. Ioanu Constantinescu, 2 fl. Ioanu Danila Bobesiu, 2 franci. Stoiă Potareu, 10 franci. Ioanu Boidocanu jun., 5 fl. Lină Istrate 2 fl.

Sumă: 122 fl. 41 franci.

3. Prin Elenă Domnariu și Ană Moldovanu din Ocna Sibiului.

Ană Moldovanu, 5 fl. Elenă Domnariu, 3 fl. 36 cr. Ană Allemanu, 5 fl.

